

Duiken in Soedan met Get Wet Januari 2008

Geschreven door: André en Cock Hogeling

4 januari 2008 eindelijk was het dan zo ver, naar Soedan. Al meer dan een jaar was het plan om naar Soedan te gaan en daar live a board een duikvakantie te houden van 1 of 2 weken. Wij Cock en André vonden 1 week genoeg en hier onze ervaring van de eerste week.

Om 13:30 verzamelen bij de balie van Egypt-air, het doel was om gelijktijdig in te boeken om in het vliegtuig gezellig bij elkaar te zitten. En als je vroeg genoeg bent kan je nog wat voor elkaar krijgen om voor de mensen met lange benen een wat comfortabelere plaats te bemachtigen.

En de eerste kennismaking met de 3 "onbekenden" Emiel van Asperen, Stephan Raaphorst en onze tukker Tom, met de rest van de groep Ben Stiefelhagen, Klaudie Bartelink, Corrie Romijn, Michiel Bronkhuijzen, Iwan Nieuwpoort, Peter Rienstra, Nils Jansen, Tim Putters, Hans Kortman, Sjoerd de Jonge en Rob Mulder. Fathy zagen we pas in Cairo. In totaal dus 17man.

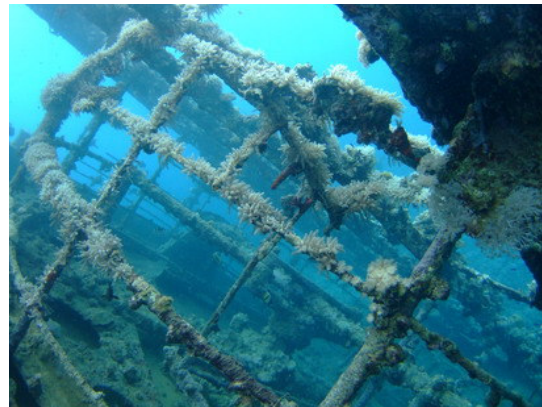
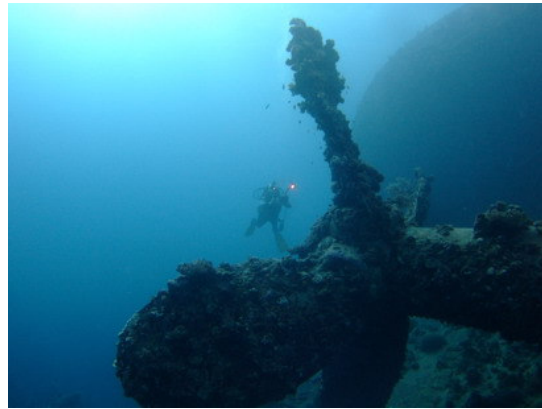
Na het inchecken van de bagage (dit keer zonder overgewicht) kon de reis beginnen. Geen directe vlucht naar Port Sudan, maar met een tussenstop in Cairo. En omdat de vlucht naar Port-Sudan maar een keer in de week gaat en helaas de volgende dag pas. Moesten we een nacht in Cairo doorbrengen. We werden keurig opgewacht door een reisagent van Desert-ros die de nodige zaken met de visums voor ons regelde. Onderweg naar het Happy City Hotel werd met de reisagent nog het een en ander geregeld voor de volgende dag. Want omdat we haast de hele dag de tijd hadden in Cairo konden we de piramides van Gizeh bezoeken en de bekende straatmarkten of het Egyptisch Museum. Uiteindelijk bleek het bezoeken van het Museum een probleem te worden qua tijd (zeer lange wacht rijen) en bleef het bezoek aan de Khan el-Khalili souk, (straat markt) en de piramides over.

Zaterdag laat in de middag moesten we weer aanwezig zijn op het vliegveld waar onze nerveuze reisagent ons weer hielp met het inchecken e.d. In Port-Sudan stond ook weer een reisagent klaar om ons door de douane e.d. te loodsen. Paspoorten inleveren om direct door te kunnen naar de haven. Wilde je er op wachten dan koste dat minimaal een dag duiken. Met politie escorte naar de Don Questo. Het 33mtr stalen schip, uitgevoerd met een hydraulische hefinstallatie die de zodiak met duikers en al uit en in het water kon halen. Heel relaxt in en uitstappen dus. De boot was niet mooi maar allemaal wel functioneel. We waren gewaarschuwd dat het geen luxe jacht zou zijn maar dat viel allemaal best mee. Na kennismaking met de kapitein Lorenzo en onze duikbegeleider Maurizio konden we onze hutten gaan installeren, en de duikspullen klaar zetten voor de eerste duik. (volgende ochtend) De Don Questo had een gloednieuwe Nitrox installatie aan boord, speciaal voor ons geregeld!! We konden dus elke duik met Nitrox maken als we wilden. Het weer was prima, alleen wat veel wind. Hellaas ging die wind ons de hele reis parten spelen.

De eerste duik was gepland op de Umbria (wingate reef). Een vrachtschip gezonken in 1940, prachtig begroeid met diverse doorgangen met openingen aan de zijkant waar het licht een mooi kijkspel leverde. We doken de eerste duik zonder Nitrox en was vooral bedoeld om even te wennen en te checken qua lood e.d. Ook de tweede en laatste (nachtduik) werden gedoken op de Umbria. Het wrak is best groot en daardoor helemaal niet erg om meerdere keren op te duiken. Sowieso is het maken van een nachtduik veiliger op een "bekende" plek. De lading nog grotendeels aanwezig bestaat uit flessen, batterijen, bommen, zakken cement, heel divers. Begroeid met koralen en anemonen. Een leuke plek om te starten. Al zaten we na de nachtduik al weer bijna in de haven van Port-Sudan want de zodiak had kuren en wilde niet starten en dreven we door de harde wind langzaam maar zeker richting de kant. Gelukkig was er op dat moment nog een zodiak van een ander schip in de buurt. En dat is echt toevallig want er zijn echt maar een handje vol schepen die momenteel mogen duiken in Soedan. Dat maakt het wel uniek.

De 2^e dag gaat naar Sanganeb zuid. Een klein koraaleiland waar door de Britten een vuurtoren is gebouwd. Ooit ook als vaste duiklocatie gebruikt. Dit koraalrif heeft mooi hard en zacht koraal en is bekend om zijn grote scholen barracuda's. ook is het mogelijk om op grotere dieptes hamerhaaien te zien. De barracuda's waren er en ook grijze rifhaaien, maar helaas nog geen hamerhaaien. Ook hier weer in verband met de wind op de zelfde plek gebleven, en dus de middag en avondduik ook hier gemaakt. De duiken zijn wat heftiger dan in Egypte. We zijn dan ook blij met de Nitrox. De kleuren verdwijnen wel dus een goede lamp is noodzaak. De vissen en de scholen vis zijn hier echt groter dan in andere delen van de Rode Zee.

Tussen de duiken in is ruimschoots de tijd om op het eilandje de vuurtoren te beklimmen. De bemanning neemt wat fruit mee om te ruilen tegen vers gevangen vis die 's avonds op het menu staat. Het eten is trouwens uitstekend aan boord. In de kleine kombuis wordt de hele dag gewerkt. Elke dag staat er iets anders op het menu. En lust je geen vis? Prima, dan krijg jij vlees.

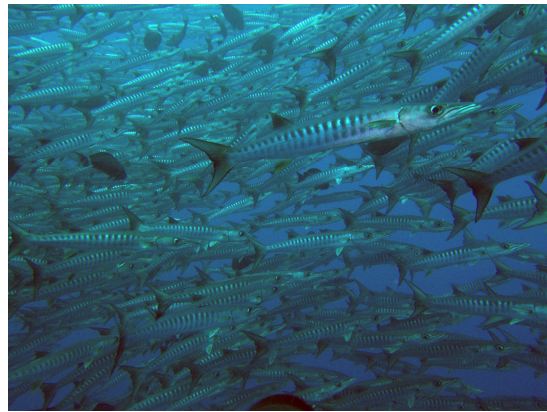
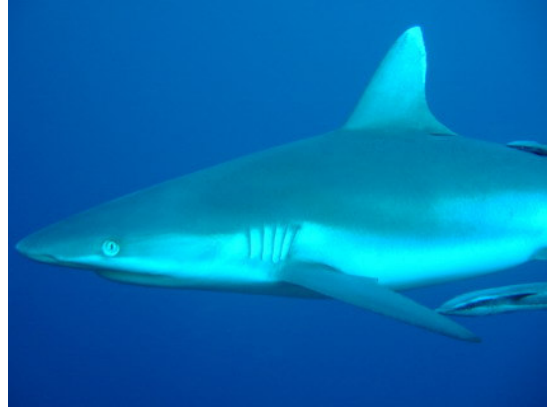
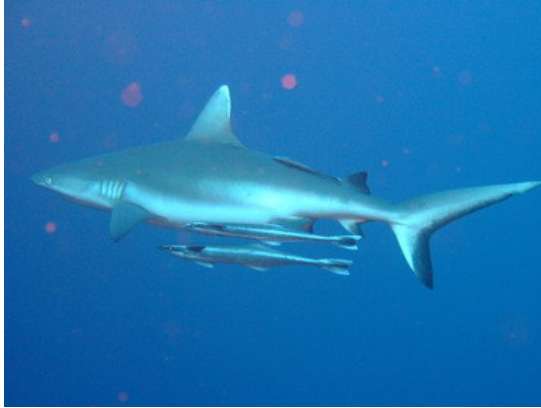
De 3^e dag naar Sha'ab Rumi, ook hier vanwege het weer meerdere duiken gemaakt. Maar!!! De eerste duik een vroege duik speciaal bedoeld om de Hamerhead shark te zien, en dat lukte. Volgens de aanwijzingen van Maurizio naar het plateau gezommen en daar dook er een op. Helaas maar een, mogelijk schrok deze haai van ons enthousiasme en flietsers? Maar vast gelegd op de gevoelige plaat. Een korte duik, want we zijn best diep geweest. 45mtr van te voren Nitox mengsel aangepast aan te verwachte diepere duik. Maar het was de moeite waard, we hebben er een gezien. En voor de rest ook diverse grijze rifhaaien en weer veel barracuda's. Een leuke duik.

De tweede duik die dag ding naar het beroemde onderwaterhuis van Jacques Cousteau. Op een plateau op ongeveer 20mtr diepte zijn diverse "gebouwen" gebouwd. Leuk om er in en over te zwemmen in het huis is een grote luchtkamer. Maar van tevoren is ons gezegd om je automatisch in te houden vanwege de slechte kwaliteit van de lucht. Leuke doorkijkjes naar buiten en weer goed voor een veel foto's en videobeelden.

De derde duik die dag een middagduik aan de zuidkant. Ook hier zien we weer diverse rifhaaien en andere grote vissen. Door de lage zon is het onder water al aardig donker aan het worden. Weer die grote scholen met barracuda's die de aandacht trekken. Voor grotere vissen en scholen moet je echt in Soedan zijn. De kleuren zijn er nu niet meer. We zijn vandaag voor het eerst wat vroeger uit het water en dineren op een wat normalere tijd. Dit ligt voornamelijk aan ons zelf. We proberen toch zo lang mogelijk te duiken. De afgesproken 50 min. vinden wij erg kort.

De 4^e dag. Vanwege het slechte weer (veel wind) wordt besloten om te blijven en nog 2 duiken bij Sha'ab Rumi te maken. Dit vind niemand echt erg. Het is toch erg mooi hier en de kans op hamerhaaien is hier aanwezig. Onze groep zien ze niet. De andere groep heeft meer geluk. De grote scholen haaien die ze ons beloofd hebben komen helaas niet. Achteraf zegt men dat Januari daarvoor niet de beste maand is. Gelukkig zijn er voldoende andere grote rovers te zien.

Tussen de tweede en laatste duik van vandaag varen we naar Shab Suadi (Bleu Bell) ook wel het Toyota wrak genoemd. Een vrij modern vrachtschip wat van 15 tot 70mtr diep ligt. Rond het wrak liggen diverse autowrakken verspreid en staan daar keurig rechtop op de wielen. Het rubber van de banden lijkt onaangetaast. Sommige duikers nemen plaatst achter het stuur en bijrijders plaats wat comedy capers taferelen oproept. De eerste duik op dit wrak blijft beperkt tot maximaal 45mtr diepte.

Op diverse plaatsen kan je het wrak in en uit. Lorenzo onze gids weet goed de weg en gaat ons voor. Een leuke duik en niet te lang. We hebben met de kapitein afgesproken dat we ons leven gaan beteren en niet te lange duiken meer maken. Hij belooft dan dat we mogelijk 4 duiken per dag kunnen maken.

We gaan lekker slapen en met een bijzondere duik in het vooruitzicht. Want voor die het willen kunnen en mogen gaan we morgenochtend een heel diepe duik maken. Van de 17 besluiten er 5 de volgende ochtend (duikdag 5) die diepe duik te maken. Uiteraard wordt ons mengesel aangepast aan de duik (21%) en worden we zeer goed gebrieft. Zowel door Lorenzo als door Ben. Michiel B, Emiel en ik (André) besluiten tot 60 mtr te gaan en Sjoerd en Ben gaan naar de schroef (70 meter+). Van tevoren duidelijke afspraken gemaakt dat wanneer er een toch niet verder wil we dan alledrie terug gaan. Maar dat was allemaal niet nodig. Bij 62 mtr stopten wij en keken nog even Ben en Sjoerd na die verder gingen. Het ging allemaal prima we voelden ons goed en hebben ondanks de diepte nog een duik van bijna 50min kunnen maken. Lekker uitgassen tussen de autowrakken. Gewoon een leuke duik.

De tweede duik die dag was een ondiepe duik speciaal gedaan om na zo'n diepe duik wat kalm aan te doen. Mooie duik ook bij Sha'ab Suadi. Veel koraal zowel hard als zacht. Dit keer leek de duik weer een beetje op Egypte. Tussen het koraal en meer kleur. Hé, er zitten hier ook slakken en kleine visjes leuk! Beloofd is beloofd, ondanks dat je fles nog halfvol is na 50 min weer omhoog. Geeft niet een beetje uitrusten kan ook geen kwaad. En ik zelf besloot om de 3e duik die dag niet te doen, maar de

4e duik die dag weer wel. De kapitein hield zijn woord. Wij niet langer dan 50min per duik maar dan wel 4 duiken per dag.

Dus lekker relaxen die middag op het dek lekker stretchbedje zonnetje sapje heerlijk de Don Questo mag dan een oude boot zijn, de spullen zijn prima en de bediening is uitstekend. Vooral Youssouf (Josef) valt op. Deze wat ouder bemanningslid doet zijn uiterste best om het ons naar de zin te maken. Zo heeft hij ons nog opgehaald met de zodiak uit de zee zo staat hij weer keurig in het pak ons te bedienen bij de lunch of diner.

De laatste duik deze dag was een nachtduik. Weer terug bij Jacques Cousteau (Sha'ab Rumi) we wisten van de vorige duik dat er best wat stroming kon staan op bepaalde stukken. Dus goed oriënteren waar je zit en niet voorbij een bepaald punt om niet in die stroming te belanden. Ging allemaal prima. Jammer dat mijn camera net met lege batterijen kwam te zitten. Jammer van die mooie naaktslakken en andere nachtdieren want het zijn er gewoon te veel om op te noemen. Het onderwaterhuis van Jacques krijgt in het donker wel een extra dimensie. Vooral als er binnen een aantal met felle lampen door de ramen naar buiten schijnen. Weer niet te lang duiken, en met een halfvolle fles naar boven. Toch altijd weer knap hoe de bemanning in het donker de weg naar de duikplaats weet te vinden, zowel heen als terug.

6^e en alweer de laatste duikdag.

De eerste duik deze dag op Sha'ab Rumi Sud zou gegarandeerd een duik worden met veel haaien. De kapitein ging mee met een hoop visafval in een gesloten plasticzak. Beneden op het plateau op ongeveer 20mtr diepte leegde hij snel de zak tussen de rotsblokken. Al snel kwamen de eerste vissen er op af. En inderdaad er kwamen haaien, binnen enkele minuten cirkelden er 10 white tip reef sharks rond de plek. Helemaal juist is deze handelswijze niet. het is nog net geen voederen maar het lijkt er wel op. Ik weet niet wanneer de haaien de link tussen duikers en voedsel gaan leggen? Het was wel spectaculair, en er werden dan ook veel foto's en film geschoten. Ook dit keer geen hamerhaaien maar wel weer andere grote vissen, zoals zeebaarzen van rond de 1mtr lengte, grote murenen en napoleonvissen. Een aparte duik deze keer.

De 2^e duik dit was op de zelfde plek. De rust op het rif was terug gekeerd en de paar rif haaien die we zagen hadden totaal geen interesse in ons. In het begin van de week zou je er na toe schieten om te fotograferen, maar je begint er toch aan te wennen dat je bijna bij elke duik wel een paar haaien ziet. De andere groep had nog het geluk om een verdwaalde hamer haai te zien. Wij moesten het doen met andere mooie vissen zoals koraalduivels enz. want die zitten er ook. We kwamen natuurlijk wel voor het grote wild, maar de kleinere vissoorten zaten er ook in grote getale. De laatste duik voor ons was weer op de Umbria. Het zelfde wrak als de eerste dag.

Omdat het wrak al bekend was dook iedereen voor zich. Een aantal van ons ging met Maurizio diep het wrak in om daar de diverse vertrekken te bekijken. Van horen zeggen een hele leuke tour geweest. Wij Cock, Fathy en ik bleven aan de buiten kant van het wrak. Ook een heel leuke duik. Het begon al een beetje tegen de avond te lopen en het was dan ook leuk om te zien hoe het nachtleven bij zeedieren op gang komt. Koraalduivels die weer te voorschijn komen en een doornster die je overdag haast nooit ziet. Diverse vedersterren, en scholen vissen die beschutting gaan zoeken in het wrak. Een mooie afsluiting van een geslaagde duik week.

's Avonds was er voor de groep die de volgende dag niet hoefde te vliegen nog een nachtduik. Ook die was op de Umbria en is volgens de selecte groep ook overweldigend mooi geweest. Die avond was er ook nog een soort eindfeestje, waar wij ook de bemanning konden bedanken voor hun inzet. Want dankzij deze kleine groep van 8 man hebben wij een geslaagde week gehad met goed eten en altijd gevulde flessen, met Nitrox aangepast aan de duik die je ging maken, en een gids die goed en duidelijk kon vertellen wat je beneden te wachten stond met stromingen soorten vissen etc. Wij hebben genoten en wij willen hierbij ook Duikschool Get Wet (Ben) bedanken voor het organiseren van deze reis want ook dat is altijd best tijdrovend. Ben Bedankt.

De volgende dag inpakken en alles klaar maken voor vertrek. Nog niet helemaal want we zouden nog een bezoek brengen aan een stadje ten zuiden van Port-Sudan namelijk Suakin een vroegere havenstad waar al eeuwenlang de pelgrims naar Mekka op konden stappen. Deze haven is echter al lang niet meer in gebruik voor grote schepen. De haven slibt makkelijk dicht en is dan niet toegankelijk meer. Wij gingen er echter heen vanwege het oude gedeelte waar de gebouwen staan die gemaakt zijn van koraal. Heel speciaal, je ziet allerlei soorten koraal in blokken op elkaar gestapeld. En op zo'n manier komen we ook in aanraking met de Soedaneese bevolking. Wat ook leuk is. Ben heeft zijn polaroidcamera bij zich. En het is verbazend om te zien hoe blij deze mensen zijn met een foto van zichzelf en hun ezel. De gids die we bij ons hadden kon vertellen dat Unesco geld beschikbaar ging stellen om het stadje weer te herstellen, want de meeste gebouwen waren deels afgebroken door de plaatselijke bevolking voor bouw materiaal. Daarna weer teug naar de Don Questo voor de laatste Lunch en afscheid nemen van de crew en de 11man die bleven, onder politie escorte naar de luchthaven. De terugreis verliep dankzij de support van de reisagenten op de luchthavens weer zonder problemen.

Een mooie trip en maar weer wachten op de volgende reis met Duikschool Get Wet!